

сѣхъ. На 1681 годинѣ го направили игуменъ, нѣ отягченъ отъ безпокойствѣ-та на тоя санъ, подирѣ двѣ години го напустѣхъ и ся дрыпѣхъ въ Киево-печерскѣ-тѣ лаврѣ, за да ся прѣдаде съвсѣмъ на осамотено моленіе и занятіе съ наукѣ-тѣ. Тамошный архимандритъ, Варлаамъ Ясинскій го накаралъ, та ся заловилъ и съчинилъ, «Житіа Святыхъ,» отъ кои-то тогава ся устѣшало голѣмъ нуждѣ, та неуморно ся трудилъ надъ тѣхъ цѣлы двадесѣть години (1684—1704 г.), дорѣ свѣршилъ голѣмъ си тоя трудъ съ много голѣмо искусство. Негови-ти Четы-Миней сѣ написани на много чистѣ славянскы языкѣ съ живо, привлѣкательно сладкорѣчіе и приличнѣ разбираемость, кога-то имъ събиралъ материала. Послѣ Петъръ Великій го повыкалъ въ Москвѣ, и на 1701 годинѣ заповѣдалъ да го рѣкоположатъ епископъ Тоболскій и Сибирскій; нѣ болѣсть го не оставила да иде тамъ, та слѣдъ годинѣ го направи Ростовскы митрополитъ. На това сѣдалище той показалъ себе си истинскы пастырь на І. Христа. Най-първа-та му работа была, кога-то отишълъ тамъ, да поправи безрядѣци-ты у духовенство-то. А понеже тѣ прѣимѣшественно произлизали отъ невѣжество, то за да си прѣготви за напрѣдъ по-образовани служители на черковѣ-тѣ въ своѣ-тѣ епархіѣ, отворилъ на свое поддържаніе еднѣ семинаріѣ, дѣто строго глѣдалъ за възпитаніе-то на възпитанници-ты си, и много пѣти гы училъ изъ классове-ты самъ. Тѣй горѣщо ся трудилъ Св. Димитрій и за спасеніе-то си на паство-то си, называващѣ го неуморно и съ краснорѣчиво-то си слово, и съ примѣра на Богоугодныя си животъ. Кога-то ся научилъ, че расколници-ти отъ брынскы-ты лѣсове распрашали изъ епархіѣ-тѣ му свои-ты проповѣдници, той съчинилъ «Розыскъ о брынской вѣрѣ,» за да противустои на лѣжеучители-ты имъ, и го распратилъ по сѣчкы-ты си черковы; въ него той ясно доказвалъ, че не е права вѣра-та на расколници-ты, че ученіе-то имъ е душевредително и дѣла-та — небогоугодны. Това негово съчиненіе е заблѣжительно особито по това, че тамъ за пръвъ пѣтъ ся назначены разны-ты расколническы секты въ Россіѣ, заедно съ ясны доказательства въ тѣхны-ты заблужденія. Освѣнъ това си съчиненіе, той съчинилъ за въ ползѣ на свое-то паство и Краткѣ Катихизисъ, Лѣтописецъ или Св. Исторіѣ на Вѣхтыя Завѣтъ и другы много още съчиненія. Непрѣстанни-ти трудове развалили и тѣй слабо-то му здравіе, та като ся устѣтилъ вече, че ще да умре, повыкалъ пѣвци-ты, и гы накаралъ да му испѣжътъ нѣколко пѣти пѣснь-тѣ, кождо съчинилъ самъ: «Исусе прѣлюбезный, надѣжду мою въ Бозѣ